

γίνας πολὺ μὲ τὴν περσικὴν φιλολογίαν, θέλει δωρήσει προσεχῶς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ σειρὰν Περσῶν ποιητῶν. Ποὶ ἔρχεται νὰ γίνωμεν δι' ὀλίγον Φραδοσίλης (Ἀθηνᾶς Μετσοφάντης) καὶ νὰ μάθωμεν περσικὰ διὰ τὴν τρυφήσωμεν εἰς περσικούς ἔρωτας. Τί λέγετε νεώτεροι Ἀθηναῖοι; Ἐν τούτοις ἄ; κολακεύσωμεν ὀλίγον τοὺς ἀνγνώστους μας, λέγοντες αὐτοῖς ὅτι λίαν πιθανῶς θέλωμεν ἔχει εὐμορφωτάτας περὶ Περσίης, ἐπιστολὰς τοῦ φιλοπάτριδος δωρητοῦ τοῦ περσικοῦ χειρογράφου κ. Ἰω. Ποταμιάνου.

Σήμερον ἐνομίζομεν ὅτι ἠθέλωμεν ἔχει κρίσιν περὶ τῶν Ποιημάτων τοῦ κ. Ἀχιλλέως Παράσχου ἢ το μάλιστα τῷτο εἰς ἐκ τῶν λόγων, δι' ὃν ἐξεδόθημεν τριδιπλοὶ ἀλλὰ μέχρις ὥρας δὲν ἐλάθωμεν ἀντίτυπον· δὲν πιστεύομεν τὸ τοιοῦτο νὰ προῆλθεν ἐξ ἀμελείας ἢ γλισχρότητος τοῦ ποιητοῦ· πιθανώτερον ἐκ τῶν δύο τὸ δεύτερον νὰ ἠνάγκασε τὰ Καταστήματα Κορομηλᾶ νὰ παραβῶσι στοιχειῶδες καθήκον ἀδρότητος. Διότι αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅπως τὰ θέατρα, αἱ μουσικαὶ συμφωνίαι, ἢ ἐκθεσις πινάκων, ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ τύπου καὶ μάλιστα φύλλων, ὡς τὸ Μὴ Χάνεσαι. Ἡ Διεύθυνσις τῶν Καταστημάτων Κορομηλᾶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐνημερωτέρη τοιούτων στοιχειῶδων τρόπων.

ΧΑΣΑΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

Τί σύμπτωσις ὁ δῆμικρος Ἀκρίσσης νὰ εἶναι συνώνυμος τοῦ διαβόητου Κιρκασίου Χασάν.

Ὅταν ἀναγινώσκω τὴν προσφώνησιν τοῦ Χασάν καὶ τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ Γεωργίου, μοὶ ἔρχεται ἡ ἰδέα ὅτι ὁ δῆμικρος Ἀκρίσσης ἐνόμιζεν ὅτι προσφωνεῖ ἀξιοπρεπῆ τινὰ φρόνιμον Πασάν. Τόσον φρονιμωτάτη καὶ μεμετρημένη ἡ προσφώνησίς του.

Καὶ ὅταν ρίψω ἐν βλέμματι εἰς τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ Γεωργίου νομίζω, ὅτι ὁ Γεώργιος παραπολὺ εἶνε συνειθισμένος ἀπὸ προσφωνήσεις Κετσέκ καὶ Σας. Τόσον ἡ ἀντιφώνησίς του εἶναι συντεταγμένη εἰς ὕψος ἀνάλογον πρὸς ἀπάντησιν Καλαματιανοῦ ὕψους.

Τὸ καλὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ βασιλέως μας ἐμάθομεν τοὺς τρεῖς τίτλους δυνάμει τῶν ὁποίων εἰσέρχεται οὗτος εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Εἶναι δὲ οὗτοι. Α΄. — Ἡ θεὸς εὐδοκίᾳ Β΄. — Ἡ ἀπόφασις τῶν δυνάμεων Γ΄. Ἡ μετὰ αὐτοῦ καὶ Σουλτάνου συνομολογηθεῖσα συνθήκη!

Καὶ νὰ ἰδῆτε ὅτι εἰσέρχεται πρώτην φορὰν ὁ βασιλεὺς μας εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσάν τῆς Θεσσαλίας. Τὸ ἠξέυρατε σεῖς αὐτό;

Ἀκούσατε καὶ τὸ συμπέρασμα τῆς ἀντιφωνήσεως:
«Ἴδετε τὴν κυματίζουσαν ἐλληνικὴν σημαίαν, ἣτις ἦλθε πρὸ ἐμοῦ καὶ θέλετε πεισθῆ ὅτι αὕτη εἶναι καὶ ἔσεται τὸ σύμβολον τῆς τάξεως, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας.»
Ἡμεῖς ἄμα ἀνέγνωμεν τὰς ιδιότητας ταύτας τῆς ἐλλ. σημαίας, ἐσπεύσαμεν νὰ τὴν παρατηρήσωμεν καλῶς διὰ

νὰ πεισθῶμεν περὶ τούτων. Τὴν εἶδομεν δεξιᾶ, ἀριστερᾶ, ἐμπρός, ὀπίσω, ἀλλὰ τίποτε. Ἴσως τὰς ιδιότητας τὰς ἔχει τὸ λευκὸν καὶ τὸ κίτρινον χροῶμα τῆς σημαίας ἣτις προσπορεύθη τοῦ Γεωργίου εἰς Ἀκρίσσαν! Ἴσως!

Αὐτὰ ὅλα τὰ εἶπεν ὁ Γεώργιός μας. Χασάν καὶ πάλιν Χασάν, ἀφεντάρωπε!

Blowitz

ΚΑΛΩΣ ΤΟΝ,

Καλῶς τὸν Παραγιώτου μας, καλῶς τὸν Δημητρίου, καλῶς τὸν Μιχοπάρετο, καλῶς τὸν Ἄλγα Κοῦ, καλῶς τὸν ἄνδρα τοῦ πυρὸς καὶ ἄνδρα τοῦ Ταμείου, καλῶς τὸν ἐλευθερωτὴ τῆς γῆς τοῦ Δομοκοῦ. Καλῶς τὸν τὸν Πρωθυπουργὸν, τὸν γέροντα καπετάνο, τὸν δευτέρό μας βασιλεῖα, τὸν πρῶτο μας Σουλτάνο.

Πολὺ καιρὸ μᾶς ἔλειψες ἀπ' τὴν Ἀθῆνα πάλι, ποῦ ὅλοι λαχταρίσαμε τὴν γελαστή σου μούρη... πόσα στεφάνια σοῦ βάλαν χρυστὰ εἰς τὸ κεφάλι; σὲ πολὺ ἀπάνω κάθισες μουλάρι ἢ γαϊδοῦρι; εἶπέ μας δὲ, Πρωθυπουργέ, πῶς πέρασες κατ' ἕνα, καὶ πόσους σκούφους πέταξαν γιὰ σὲ εἰς τὸν ἀέρα;

Ὅλος ὁ κόσμος ἀνάψε ἀμέσως σὴν βουκέτα, Ἑβραῖοι Τούρκοι καὶ Ῥωμηνοὶ ἐτρολλαθῆκαν ὅλοι, καὶ τόσα, τόσα σοῦ ῥιζιχν λουλούδια καὶ μπουκέτα, ὅπου ἔμπορεῖς βασιλικὸ νὰ κάμῃς περιβόλι. Ἐμπρός σου Τούρκοι καὶ Ῥωμηνοὶ μὲ ζήτω καὶ λουλούδια, καὶ πίσω σου Χαχάμηδες, καὶ κοριτσιῶν τραγούδια.

Κι' ἂν ἀπ' τὰ τόσα τούρκου ἀστέρια εἰμποροῦσαν νὰ πάρουν ἕνα μονοχὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, εἰς τὸ πλατύ σου κούτελο κι' ἐκεῖνο θὰ κολλοῦσαν, νὰ λάμπῃς σὴν τὸν Σείριο καὶ τὸν Αὐγερινό. ὦ! τί καλὰ νὰ γύριζες ἀπὸ τὰ ἐξω μέρη μὲ ἕνα ὡσὰν τάλληρο ἴστο κούτελο ἀστέρι!

Ἐπὶ τὴ δόξα τὴν τραβᾷς μὲ δυνάμει μαγνήτη καὶ δάφναις ξεφυτρύνουσε ἴστο μέρος ποῦ ἴσταθῃς· μέσα ἴστῃς δόξαις καὶ τιμαῖς ἐχώθης ὡς ἴστῃ μύτη, ἀκόμη ἕνας πόλεμος, καὶ ὅλος θὰ χωθῇς. Καὶ μιὰ φορὰ σὴν ζωγραφροῦν τὴ δόξα, γιὰ μορτέλλο θὰ ζωγραφροῦν τὴ μούρη σου μὲ κρᾶνος καὶ κηπέλλο.

Ποιὸς ξέρει τί δυνάμει ἀκόμη θὰ ἀλλάξῃς! ἂν Δημητρίου λέγεσαι καὶ Ἀλέκος Παναγιώτης, ἴσως μὲ ἄλλα ἔξτρα κινουρίκα μᾶς τρομάξῃς, καὶ γίνῃς Πκῦλος, Σεραφεῖμ, Παρθένος, Καραφώτης. Πῶς μὲ τὸν χαμαλιέοντα, γλυκύτατέ μου, μοιάζεις! καλῶς ἐκεῖνος χρώματτα, ὀνόματτα ἀλλάζεις.